

Antwoorden op kamervragen van het Kamerlid Hamer over veiligheid in de peuterspeelzalen.
(2040514040)

1

Bent u bekend met het vonnis in de zaak Bevelanden? 1)

Antwoord 1

Ja.

2

Wat gaat u doen met de kritiek in het vonnis van de rechter in deze zaak dat het niet aanvaardbaar is dat de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport bij de omzetting niet heeft voorzien in een vertaling van de NEN-normen 1176-1 en 11763 etc.?

Antwoord 2

Ik heb er kennis van genomen dat de rechtbank Middelburg de verdachte van het subsidiair telastegelegde heeft vrijgesproken op grond van de overweging dat deze telastelegging zou verwijzen naar in de Engelse taal gestelde regels, en deswege onverbindend is. Nu het Openbaar Ministerie inmiddels beroep heeft ingesteld tegen deze uitspraak en deze dus nog niet onherroepelijk is geworden, wil ik mij vooralsnog onthouden van commentaar daarop.

3

Wat heeft u gedaan om de familie van het slachtoffer in te lichten en om de regelgeving over de veiligheid van peuterspeelzalen te verbeteren?

4

Is het niet in het belang van de veiligheid van alle kinderen dat er zo spoedig mogelijk eenduidige en duidelijke regelgeving komt voor de veiligheid van alle kinderen in de kinderopvang, peuterspeelzalen en de voorschool voor speeltoestellen, kinderbedjes en -boxen? Kunt u daarbij de Europese regelgeving als richtlijn hanteren, deze vertalen in het Nederlands en duidelijke regels maken voor het toezicht op de naleving hiervan?

5

Hoe wilt u voorkomen dat er door de huidige regelgeving voor de veiligheid in de kinderopvang, peuterspeelzalen en de voorscholen wederom een ongeluk met dodelijk afloop plaatsvindt?

Antwoord 3, 4 en 5

Ik betreur het ten zeerste dat een jong meisje is overleden door een ongeval met een speeltoestel. Naar mijn mening is echter geen rol voor mij weggelegd om de ouders te informeren over de door u aangehaalde rechterlijke uitspraak.

Juist om dit soort ongevallen zoveel mogelijk te voorkomen is regelgeving voor de veiligheid van speeltoestellen ontwikkeld. Naleving van die regelgeving (het Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen) door fabrikant en beheerder resulteert naar mijn oordeel in een speeltoestel dat geen gevaar voor de gezondheid of veiligheid oplevert.

Wel merk ik op dat deze zaak en de rechterlijke afwikkeling daarvan, vanzelfsprekend mijn volle aandacht heeft. Indien hieruit zou blijken dat aanvulling of wijziging van de geldende regels kan bijdragen aan het voorkomen van een ongeval zoals zich in deze zaak heeft voorgedaan, dan wel om andere reden noodzakelijk is, zal ik daartoe het initiatief nemen.

Vooralsnog geeft de uitspraak mij daartoe echter geen aanleiding of aanknopingspunt.

Op 13 april 2005 heeft de rechtbank van Middelburg ook een vonnis uitgesproken tegen de fabrikant van dit speeltoestel. De fabrikant van het speeltoestel is schuldig bevonden aan niet nakomen van zijn informatieplicht. Hij was ervan op de hoogte dat zijn speeltoestel niet

aan de veiligheidseisen voldeed. Direct na het ongeval heeft de Voedsel en Warenautoriteit (VWA) de peuterspeelzalen en kinderdagverblijven geïnformeerd over de gevaren van dit speeltoestel. Ook heeft de VWA gecontroleerd of de aangeschreven peuterspeelzalen en kinderdagverblijven de noodzakelijke actie ook daadwerkelijk hebben ondernomen.

In Nederland is de veiligheid van speeltoestellen zoals gezegd geregeld in het Warenwetbesluit Attractietoestellen en speeltoestellen (WAS). Deze regelgeving is in 1997 tot stand gekomen omdat er in het verleden veel ongevallen met speeltoestellen plaatsvonden. Het besluit stelt eisen aan het ontwerp en de samenstelling van de toestellen. In deze eisen zijn de Europese normen dienaangaande verwerkt. Toestellen die niet voldoen aan die eisen mogen niet worden verhandeld of gebruikt.

Voor speeltoestellen kan worden geconcludeerd dat het WAS voor de veiligheid van speeltoestellen op zich een voldoende beschermingsniveau biedt. Ook de evaluatie van de regelgeving voor speeltoestellen, uitgevoerd in 2003 geeft hetzelfde beeld (Kamerstukken II, 29 200 XVI, nr. 267).

De VWA heeft mij recentelijk geadviseerd specifieke regelgeving te ontwikkelen voor kinderbedden en –boxen bestemd voor gebruik in de kinderopvang. Hierover heb ik de Kamer ook geïnformeerd (Kamerstukken II, 29 800 XVI, nr. 134).

Aan enkele karakteristieke eigenschappen van deze bedden en boxen zoals ze gebruikt worden in de kinderopvang wordt volgens de VWA onvoldoende aandacht wordt besteed in het huidige Warenwetbesluit kinderbedden en –boxen. Ook adviseert de VWA om dit Warenwetbesluit aan te passen aan de eisen gesteld in de voor deze producten ontwikkelde Europese norm. Hierdoor zal het veiligheidsniveau van deze producten toenemen. Ik ben voornemens dit te doen.

Over deze onderwerpen zal op 10 juni met de sector worden overlegd.

Ongelukken als het onderhavige vormen vanzelfsprekend aanleiding voor mij, maar ook voor het veld, om opnieuw te bezien of er in de praktijk onveilige situaties bestaan die voordien onvoldoende zijn onderkend. Naar mijn mening biedt het WAS voldoende basis om, mocht dat noodzakelijk zijn, in voorkomend geval daartegen te kunnen optreden.

Daarbij hecht ik er echter aan om op te merken dat regelgeving op zichzelf nooit ten algemene kan uitsluiten dat ongevallen plaats zullen vinden. Een ongeluk als waar deze vragen betrekking op hebben, illustreert naar mijn mening veeleer dat de werkelijkheid altijd anders is dan de papieren wereld van de regelgeving, en toont daarmee de noodzaak aan van adequaat toezicht en voortdurende waakzaamheid.

1) Zie ondermeer het vonnis van rechtbank Middelburg met Landelijk Jurisprudentienummer AT4283, zaaknr. 12/007253-04